

лание обсъдиха се и рѣшиха се всички въпроси, свързани съ мисията на така избранитѣ вече български делегати. Тѣхнитѣ инструкции по прѣдстоещото имъ пжтуване бѣха извѣстното имъ отъ всѣка една страна положение на развълнуваното отечество и волята на българския народъ да се оттърве вече веднажъ за всѣкога отъ турската администрация. Това трѣбаше да се прѣдстави и обясни на подпасавшитѣ парижския договоръ сили, това да се проповѣдва всѣкждѣ, на това да се настоява всѣчески и устно, и писмено. Разиска се въ общи черти и планътъ за единъ меморандумъ, който да се поднесе на правителствата на тия сили съ молба да зематъ въ внимание оплакванията и желанията на българския народъ. Каза се при това, да не се дава твърдѣ голѣмо значение на сръдногорското възстание, плодъ отъ нетърпими вече злоупотрѣбения и насилствия на властѣта. Всичко това се обсъди и рѣши безъ никакви писмени бѣлѣжки или протоколи отъ страхъ да не би, така или иначе, да попаднатъ тѣ нѣкждѣ, та всичко да се открие. Паметѣта на избранитѣ делегати имаше да служи като широко, всеобимаще и яко влагалище на всички рѣшения, инструкции и планове. Тѣ трѣбаше да трѣгнатъ отъ Цариградъ безъ никакви книжа съ себе си. Само когато щѣха да се обадятъ по условенъ начинъ отъ странство, бѣха се взели мѣрки да имъ се доставятъ по сигуренъ начинъ както частни прѣпоръчителни писма, чрѣзъ които да могатъ да си пробиятъ пжтъ до надлежнитѣ официални кржгове, така и други нѣкои книжа съ пѣ-нови свѣдѣния за всичко. Рѣши се още, делегатитѣ да се снабдятъ, като турски поданници, съ редовни турски паспорти за пжтуването си въ странство подъ единъ или другъ прѣдлогъ, а това се извърши послѣ въ 2—3 дня безъ голѣмо прѣпятствие, благодарение на по-